

POSTANOWIENIE

Dnia 2 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Joanna Misztal-Konecka

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 2 grudnia 2021 r.,
na skutek żądań sędziów Sądu Apelacyjnego w [...]
oraz sędziów delegowanych do tego Sądu
o wyłączenie od rozpoznania sprawy sygn. akt I ACo [...]
w sprawie z powództwa C. B.
przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Apelacyjnemu w [...], Sądowi Okręgowemu
w S., Sądowi Okręgowemu w G., Sądowi Okręgowemu w E., M. B., M. K. i A. W.
o zapłatę,

**przekazuje Sądowi Apelacyjnemu w [...] do rozpoznania
powyższe żądania sędziów.**

UZASADNIENIE

1. Sąd Apelacyjny w (...) w trybie art. 52 § 1 k.p.c. przekazał Sądowi Najwyższemu sprawę z powództwa C. B. przeciwko wielu pozwany o zapłatę, celem rozpoznania żądań sędziów o wyłączenie ich od orzekania.

2. Zgodnie z art. 52 § 1 k.p.c. o wyłączeniu sędziego powinien rozstrzygać sąd, w którym sprawa się toczy, a w razie niemożności wydania przez ten sąd postanowienia z powodu braku dostatecznej liczby sędziów - sąd nad nim przełożony. Przyjmuje się, że sądem przełożonym nad sądami apelacyjnymi jest Sąd Najwyższy. Oznacza to, że w niniejszej sprawie kompetencja Sądu Najwyższego do

orzekania w przedmiocie wyłączenia sędziego zaktualizowałyby się, gdyby Sąd Apelacyjny w (...) nie mógł wydać stosownego postanowienia z powodu braku dostatecznej liczby sędziów mogących orzekać w sprawie.

Porównanie materiału zgromadzonego w aktach sprawy z listą sędziów orzekających w Sądzie przekazującym prowadzi jednak do wniosku, że w Sądzie Apelacyjnym w (...) obowiązki orzecznicze pełnią obecnie sędziowie, którzy mogą rozpoznać przedstawione wnioski. Nie zachodzi więc sytuacja określona w art. 52 § 1 k.p.c.

Na marginesie wypada wskazać na prezentowany obecnie w orzecznictwie pogląd, zgodnie z którym wnioski i żądania z art. 49 § 1 k.p.c. mogą dotyczyć (w przypadku wniosków - mogą być składane) wyłącznie przez sędziów wyznaczonych do rozpoznania sprawy (zob. uchwała Sądu Najwyższego z 26 lipca 2019 r., I NOZP 1/19 oraz postanowienia Sądu Najwyższego z 8 października 2021 r., IV CO 209/21, z 27 października 2021 r., IV CO 235/21). Powyższe pozwala na sformułowanie konkluzji, że w sprawie nie wystąpiła przesłanka pozwalająca na przyjęcie, iż Sąd Najwyższy jest obecnie właściwy do orzekania w przedmiocie wyłączenia sędziego. Sąd z urzędu czuwa nad tym, by rozpoznawać jedynie te sprawy, które leżą w jego właściwości miejscowej, rzeczowej i funkcjonalnej (art. 200 § 1¹ i 1⁴ k.p.c.). Oznacza to, że sprawę należało na podstawie art. 200 § 1⁴ k.p.c. w zw. z art. 52 § 1 k.p.c., przekazać Sądowi Apelacyjnemu w (...) jako sądowi właściwemu.

Z uwagi na powyższe orzeczono, jak w sentencji postanowienia.

ke